

SLOVENSKI NAROD.

Izšla vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vsa leta 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hoče sam prejeti, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Za naročbe brez istodobne vplačila naročnine se ne odira. — Za oglasne se plačuje od petostopenjske petit-vrste po 12 h, če se se oglasne tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopolni se izvele frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knaševih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnništvo naj se blagovoljše pošilja naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Srednješolske knjige.

V borbi zoper slovensko vseučilišče izkoriščajo Nemci zlasti dejstvo, da slovenski narod še dandanes nima niti ene popolne slovenske srednje šole in da je tudi na srednjih šolah, na katerih so nižji razredi slovenski, ves pouk v zgornjih razredih izključno nemški.

Nemci so seveda tako prekanjeni, da ne povedo pravega vzroka tem razmeram, nego zasukavajo stvari in dokazujejo s tem dejstvom, da slovenski jezik ni sposoben za pouk v višjih razredih, da ni dovolj razvit in da je vsled te nerazvitosti jezika nemogoče napisati potrebnih učnih knjig.

Vsako ve, da to ni resnica in da je slovenski jezik že davno tako razvit in uglasen, da je povsem sposoben za pouk vsake znanstvene discipline. Ako pa se v zvezi temu v višjih srednješolskih razredih še dandanes poučujejo vsi predmeti v nemščini, je temu edino varok res prejšnjo dejstvo, da naši profesorji še do današnjega dne niso napisali potrebnih knjig.

Če se ne motimo, se vleče stvar že kakih 10 let. Še ko je bil v delnem odboru referent dr. Vošnjak, se je že delalo na to, da se preskrbe učne knjige za nekatere predmete v višji gimnaziji. Od tedaj dreza in dreza dež. odbor, pa ne more ničesar doseči.

Če primerjamo s to nečuvno počasnostjo hitro produkcijo šolskih knjig med Čehi — o Nemcih niti ne govorimo — potem se nas mora polastiti nekaj obup nad to nepodnostjo naših profesorjev. Časih so bili profesorji na polju slovenske literature najdelavnejši ljudje, danes, da govorimo s Prešernom, ne dajo več od sebe nobene fige, če odštevamo tiste, ki se časih najdejo v „Laibacher Zeitung“.

Tako kakor doslej stvar ne more iti dalje. Informirali smo se pri nekaterih znanih poljskih in čeških

profesorjih, ki so spisali že različne učne knjige in ti so nam povedali, da pedagogično izobražen, v svoji stroki dobro podkovan profesor prav lahko spiše tekom enega leta vsako učno knjigo, ki se potrebuje. Mi pa čakamo že deset let, a še nimamo knjig.

Čuje se, da je predvsem treba počakati na latinski slovar. Tudi glede tega so nam strokovnjaki povedali, da bi bil lahko že davno gotov in bil bi naravnost ogorčeni in so se nad vse škandalizirali, čuvši, da bo šolski slovar obsegal tudi besedni zaklad cerkvene latinščine, tiste jezikovne brozge, ki nima prav nobene vrednosti.

Zdaj je k tem kalamitetam prišla še nova. Idrijska realka se je razširila, a višjih razredih je učni jezik — nemški. Idrijska občina je zahtevala, da mora biti učni jezik slovenski, ali ministrstvo temu ni moglo ugoditi, dasi bi rado in z veseljem ustreglo. Ne more pa zagadejati ne, ker ni — učnih knjig.

V Idriji so se profesorji vsaj lotili dela, da preskrbe potrebnih knjig. Čujemo, da bodo nekatere knjige že v kratkem v rokopisu izgotovljene, a težava bo z izdajo. Idrijska mestna občina ni v stanju prevzeti še to breme, ko že tako vzdržuje vso realko, privatnega založnika pa ni dobiti, ker s šolskimi knjigami ni ničesar zaslužiti.

Pomagano bi bilo hitro, ko bi zboroval dež. zbor, a brez dovoljenja dež. zbora se glede Idrije ne da ničesar storiti. Tu vidimo zopet sad klerikalne obstrukcije: nemški učni jezik v višji realki idrijski je uspeh te katoliške obstrukcije in dokler bo trajala ta brezvestna obstrukcija, dotlej tudi dežela ne bo mogla ničesar storiti.

Drugače pa je glede šolskih knjig za višjo gimnazijo. V tem oziru ima dež. odbor že iz prejšnjih let potrebna pooblastila in zato ravnajno priporočamo, naj nastopi s primerno energijo in če treba tudi brez-

obzirnostjo, da se čim prej preskrbe potrebne knjige, tako da bo že prihodnje leto mogoče začeti v višji gimnaziji s slovenskim poukom.

Slovenski profesorji pa nam lahko verjamejo, da poglavje o zgodovini slovenskih učnih knjig ne spada med tista, na katera so lahko ponosni.

Vojna ali mir?

Z bojišča.

Iz Syteze so poslali Rusi dne 15. t. m. poldrugi bataljon proti Dakudzjace in Šimjadze rekogno-sirač. Rusi so se uverili, da se Japonci v tem rajonu posebno močno utrjujejo — V noči 15. t. m. je močan japonski oddelček napadel iz zasede ruske ohotnike, ki so se brž razkropili ter se drugi dan med potjo zopet zbrali, ne da bi bili trpeli kaj izgub.

Manjši ruski oddelki ali posamezni vojski se ne smejo oddaljiti od glavnih taborišč, ker povsod prežijo v zasedah Hunguzi, ki so skrajno predrzni in krvoločni. Ako jim pade Rus v roko, ga redno trpinčijo in skalpirajo.

Angleški vojaški atašé, general Montagn Gerard, ki je bil pridelen mandžurski armadi, je po daljši bolezni v Irkutsku umrl.

Iz vladivostoškega rajona.

Dočim je pri glavnih frontah mir, se Japonci na korejski meji in severovzhodnih nabrežjih živahno gibljejo. Dne 16. t. m. so zasedli svetilnik v pristanišču Imperatorskaja ter izkrcali svoje vojake pri izlivu reke Gofre.

V Ohotskem morju in ob bregovih Kamčatke križari neznatno japonsko brodoge. V Nikolsku slišijo pogosto streljanje topov v smeri s Sahalina. — V Koreji so prodirali Japonci od Kopungzana do Šakarija. Nadaljno prodiranje z namenom, da se priplazijo Rusom za hrbet, so Rusi ustavili, gnali Japonce nazaj

preko Kopungzana ter zavzeli to japonsko pozicijo.

Iz Vladivostoka samega pa poročajo listu „Slovca“, da je mesto dobro preskrbljeno z živili, ker je mnogo tujih naseljencev zapustilo mesto.

Promet na mandžurski železnici se razvija redno in nemoteno.

Mirovna pogajanja.

Predsednik Roosevelt bo s svojim vztrajnim posredovanjem menda res dosegel, da se konferenca nadaljuje in njegovi kompromisni načrti sprejmo. Njegov predlog meri namreč na to, naj Rusija odkupi otok Sahalin ter povrne Japonski stroške, ki jih je imela z ruskimi ujetniki in ranjenci. Za to dvoje bi dobila Japonska od Rusije, in za odstop kitajske vzhodnje železnice od Kitajske toliko, kolikor zahteva na vojni odškodnini. A Rusija bi ostala dosledna svojemu načelu, da ne odstopi pidi svoje zemlje ter ne plača kopejke vojne odškodnine. — Baron Komura baje sprejme že v današnji seji Rooseveltov predlog, dočim se o Rusih še ne ve, kako stališče zavzame napram kompromisu.

Vite se je razgovarjal z dvema poročevalcema ter ponavljal svoje pesimistične nazore glede mirovnega pogajanja. Rekel je, da je Rusija popuščala, dokler je sploh bilo mogoče popuščati, a dalje pa absolutno ne more iti s popuščanjem.

Angleški poročevalci pa naglašajo, da so nade na uspeh pogajanj ter napovedujejo, da se pogodba v najkrajšem času podpiše.

Rusija se oborožuje.

Dočim v neprizadetih deželah nervozno ugibajo, ali bodo imela mirovna pogajanja ugoden uspeh ali se nepričakovano razbijejo, pripravlja Rusija vse potrebno za nadaljevanje vojne. Pripravljen je že vse za slučaj, da se pogajanja prekinejo. V tem slučaju se skličejo pod orožje vsi rezervisti letni-

kov od 1897 do 1902. Formirate se dve novi armadi, namreč 4. in 5. rezervna armada.

General Linevič poroča še vedno zelo samozavestno in bojovito Posrečilo se mu je dobiti 35000 mongolskih konj, tako da ima močno konjenico. — Admiral Birilev je poročal 21. t. m. carju o načrtu za obnovev mornarice.

Ministrsko posvetovanje v Išu.

Budapešta, 23. avgusta. Baron Fejervary je brzojavil iz Iše, da je kronski svet popolnoma odobril vse sklepe zadnje ministrske seje, in sicer se je bil v ministrski seji sklenil program, da naj ministrstvo na lastno odgovornost še nadalje izplačuje državne izdatke; nadalje, da kaznuje uradnike, ki se upirajo vladnim naredbam ter jih sme tudi odstaviti. Tudi ima ministrstvo oblast, da popolni stalno vojsko z nadomestnimi rezervisti. O vojaških koncesijah pa se ni razpravljalo v ministrskem svetu, zato tudi v kronskem svetu ne. — Glavni namen ministrskemu programu pa je bil, da ostane Fejervaryjevo ministrstvo tudi preko 15. septembra na svojem mestu. Nadalje je dobil baron Fejervary privoljenje, da predloži državnemu zboru več zakonskih načrtov, ki dokumentujejo stalni značaj vlade. Ako zbornica ne sprejme teh načrtov takoj v prvi seji, se čim hitreje odgodi.

Česki klub.

Praga, 23. avgusta. Poslanec dr. Kramář zavrača v »Narodnih Listih« vesti, da se mladočeški klub razbije, ker niso z njegovo politiko zadovoljni moravski poslanci. Prazno je tudi očitiranje, da klub noče ali ne more nastopiti proti vladi. Kako stališče zavzame klub napram vladi, je po-

LISTEK.

Obrtna razstava.

(Konec.)

Iz male obrti je bilo razstavljenih razmeroma le malo del. Bilo jih je tako malo, da bi se z njimi pač ne dala napraviti razstava. Zaradi tega so prireditelji razstavo umetno povečali. A tega nikakor ni odobravati. To ni v redu, da razstavi tapetnik — mizarско delo in da razstavi trgovec izdelke, ki jih ni sam izdelal, marveč jih naročil iz tujine in jih tu le prodaja. To se ne ujema z namenom razstave, pokazati obrtniško delo. Neki trgovec je razstavil prav lične podobe in okvirje, ali narejeni so ti v tujini in ne spadajo na obrtno razstavo v Ljubljani. Takih slučajev se da več navesti.

Pametno ni bilo, da se je tako postopalo, kajti s tem je razstava izgubila svoj značaj in ni bila več razstava obrtniških del, nego nekaj reklamni bazar. Kdor je razstavo natančno ogledal, je dobil vtis, da je odbor znesel skupaj, kar mu je prišlo pod roko. Palmova slika pač ni imela

na tej maloobrti razstavi ničesar iskati!

Jako mnogo prostora je na tej maloobrti razstavi zavzemala velika industrija. Mi nimamo nič proti temu, saj se je ta in oni pri tem le kaj naučil in si razširil obzorje. Ali čudno je, da klerikalci, ki vedno vpijejo proti veliki industriji in jej delajo ovire, ne morejo ničesar prirediti brez njene pomoči in morajo celo na maloobrti razstavi dati odlično mesto ne le domači nego celo tuji veleindustriji.

Posebno pa smo se čudili, ko smo na tej katoliški razstavi videli na sebi lepa in koristna dela tvrde Weiss z Dunaja.

Govorilo se je, da se udeležijo ministrstvo razstave in sicer da razstavi stroje za malo obrt. To se ni zgodilo; ministrstvo se razstave ni udeležilo; najbrž je izvedelo, da bo razstava kolikor toliko strankarska in da se je največji del obrtnikov ne udeležijo.

Pregledali smo razstavo natančno tudi glede razstavljalcev. Velika večina razstavljalcev ne pripada klerikalni stranki. To je tudi naravno,

saj je zaslužek, ki ga morajo dobiti pri klerikalcih, tako malenkosten, da ne pride v poštev. Boljši krojači, boljši čevljarji, boljši mizarji, tapetniki, ključarji itd. ti živijo od zaslužka, ki jim ga dajo liberalci. To je vzrok, da se ogromna večina obrtnikov sploh ni udeležila razstave. Tisti, ki so napravili izjemo, so to pač storili iz koncilijantnosti, ker so bili napreženi. Sploh so morali klerikalci prositi liberalce za pomoč, sicer bi še jury ne bili mogli skupaj spraviti.

Vsilje temu pa vendar skušajo to razstavo politično fruktificirati in v ta namen se je prišutil tudi škof. No, posebnih uspehov jim pač ni pričakovati. Hoteli so prirediti klerikalno obrtno razstavo, pa so le pokazali, da nimajo v svojem taboru nič obrtnikov.

Eno dobro stran je pa razstava le imela. Pokazalo se je namreč, kako je potrebno, da se še enkrat priredi deželna obrtna razstava. In če bi se priredila, kakor se je svoj čas govorilo, splošna deželna razstava, bi bilo to posebno velikega pomena in velike koristi.

Brat Justin.

(Iz dnevnika samostanskega novica Priobčil Bistričan.)

(Dalje.)

Dne 25. decembra.

Snoči je bil božični večer.

Dasi je smrt patra Julijana potrla ves samostan, vendar smo se te potrtosti še kolikor toliko otresli, saj vemo, da gre vsak samostanski prebivalec v boljše življenje in bi bilo pravzaprav greh žalovati za njim, kdor se je srečno preril skozi to življenje v srenejšo prihodnost. Zato smo snoči vsi samostanski prebivalci dobre volje sedeli na gorkem v obednici in se zabavali na več načinov. Patri so z došlimi gosti kvartali ali se samo pogovarjali, vsi pa so pušili razen patra magistra in patra Krištofa, ki sta bila huda sovražnika smodk. Novici smo igrali »domino« s patrom Stefanom, ki je prišel patra Zenona, svojega rodnega brata, obiskat, a kaditi nismo smeli, kar je posebno brata Viljema zelo jezilo. Tudi bratje lajki so dominali, a so se manj menili za igro nego za steklenice, katere so imeli vedno na-

polnjene z vinom. Tudi drugod se je povsod pilo.

Pater Stefan nam je ponujal cigarete; a kdo bi si jih upal kaditi brez dovoljenja patra magistra? Brat Viljem je vkljub temu že hotel prižgati, ko mu jaz rečem:

»Čakajte, ga grem prositi za dovoljenje.«

Grem k njemu in ga prosim dovoljenja, češ, vsak si privošči, kar mu srce poželi, tudi novicem bi se spodobilo par cigaret.

Pater magister ni rekel ne bej ne mev, ampak ježno gledal in kimal z glavo.

Povem bratu Viljemu, kaj in kako je.

»Prokleto ste neumani, ko ga hodi vpraševati,« je rekel in si prižgal svačico, »to kisle kumaro bi pa še za dovoljenje prosil, ha, ha, tega opla zabitega! Če sam ne kadim, pa še drugi ne bomo, kaj ne? Ali je to kaka logika? Oslarija!«

Prižgal sem tudi jaz, ker sem bil prepričan, da patra magistra logika ni prava. Ostali štirje novici si pa niso upali prižgati, češ, »pater magister bodo hudci.«

polnoma odvisno od tega, kaj stori baron Gautsch, da si zagotovi uspešno zasedanje državnega zbora.

Razpad madjarske liberalne stranke.

Budapešta, 23. avgusta. Danes zvečer je imela liberalna stranka že davno napovedano sejo. Še pred sejo pa je istopilo iz stranke 11 poslancev, med njimi bivši državni tajnik Nagy in grof Wenckheim. Istotako je istopil iz deželne zveze liberalne stranke ves izvršilni odbor 7. volilnega okraja s poslancem Morssanjem vred. Ostali poslanci so za sedaj še slišali Tiszove prošnje ter sklenili, da vztrajajo na sedanjem temelju.

Angleško-japonska in japonsko-kitajska pogodba.

London, 23. avgusta. Angleško-japonska zvezna pogodba se je že sklenila, vendar se prikriva javnosti, da bi ne vplivala na mirovna pogajanja.

Dne 13. t. m. pa se je v Tokiju podpisala za 15 let veljavna japonsko-kitajska pogodba. Pogodba določa, da imajo lastniki ladij pravico, povsod najemati zemljišča ter ustanavljati ladjedelnice in pristanišča.

Položaj na Ruskem.

Petrograd, 23. avgusta. Voditelji ruske reformne stranke so imeli sejo pod predsedstvom kneza Trubeckega. Zborovalci so proglasili novo gospodarstvenajo dumo za popolnoma nezadostno ter sklenili, da v tem pogledu izdajo apel na narod.

V Kutajzu so našli zabodene kosaškega polkovnika Hideokega. Zabodel ga je najbrže kak Armenec iz masčevanja.

V Carskem selu pa so se spuntali huzarji prvega gardnega polka. Pometali so vse podčastnike iz vojašnice ter zaklenili za njimi vrata, češ, da jim kradejo plačo in živila.

Varšava, 23. avgusta. Službo na železnica opravljajo vojaki železniškega polka. Danes je bil krvav spopad med štrajkujočimi in temi vojaki. — V Lodžu štrajka kakih 40.000 delavcev.

Dogodki v Macedoniji.

Carigrad, 23. avgusta. V gorovju Hadži Isa v petriškem okraju se je pojavila 400 mož broječa bolgarska četa, ako je verjeti turškim vladnim zatrjevanjem.

Sofija, 23. avgusta. V bitoljskem vilajetu divjajo grške čete proti Kucovlahom tako neusmiljeno, da je Turčija morala poslati v Grebene celo stotnijo vojakov v obrambo Kucovlahom. Grškemu škofu v Grebeni je vlada prepovedala potovati po njegovi

škofiji, ker je na sumu, da je s grškimi četami v svesti.

Ločitve cerkve od države na Francoskem.

Rim, 23. avgusta. Papež sestavlja važno okrožnico, v kateri pod francoskim škofom in duhovnikom sploh navodila, kako jim je postopati potem, ko stopi v veljavo zakon o ločitvi med cerkvijo in državo.

Vstaja v nemški Afriki.

Berolin, 23. avgusta. Položaj se poostruje. Tudi bojevito pleme Vahehe v notranjem delu se je spuntalo. Pri tem pa je nemška uprava v koloniji tako smedena in nepraktična, da gubernator in vojaški poveljniki pri vsaki priliki rujeta drug proti drugemu. Iz tega vzroka je šel v pokoj dosednji gubernator Leutwein. Za njegovega naslednika je imenovan generalni konzul Lindequist, ki pa tudi ne bo srenejši, dokler se vsa civilna in vojaška oblast ne združi v eni osebi.

Nemška mornarična oblast je poslala v Trst višjega častnika, da pripravi vse potrebno za vkrcaje novega transporta v Afriko. Transport bo vozil parnik »Köber«.

Dopisi.

Z Bleda. Tudi letos je polno tujcev v našem divnem zdravilišču. Največ je Nemcev, Lahov in Ogrrov, Čehov in sploh Slovanov je to leto manj videti, kakor lani, posebno malo pa je Ljubljancev, ki bi morali v dokaj večjem številu pohajati na Bled! Kje pa je lepši kraj, kakor Bled s okolico? Ta kopelj v jezeru, ko ima voda 18—22° R. toplote, ta sveži planinski zrak, ti lepi, krasni sprehodi s divnim razgledom na naše gorске velikane, — kaj hočeš še več? Ni kraja, da bi se dalo izvesti toliko krasnih izletov — in to z lahkoto, ne da bi moral biti turist ali imeti podkovane devile — kakor ravno z Bleda! — Le na nekaj hočem opozoriti naše merodajne kroge, posebno pa občinski zastop bleški in društvo za promet s tujci: to je slabi vozniki red naše državne železnice! Ta je vpeljala letos za dva meseca (avgust in september) s samo ob nedeljah in praznikih takozvane planinske vlake, ni pa pomislila, da se v tem času tudi ob delavnikih prirejajo izleti in se delajo ture na vse strani. Ni se ozirala na veliko število tujcev in domačinov, ki pohajajo v poletnem času našo Gorenjsko in ki vsak dan in ne samo ob nedeljah prirejajo izlete; vlad slabega voznega reda — ko vlak iz Ljubljane odhaja šele ob 7. uri zjutraj, prihaja pa na večer že ob 8. uri — je letos skoraj nemogoče prirejati ture, ki bi se drugače dale z lahkoto izvršiti v enem dnevu. Z vso vsemu naj se torej deluje na to, da bode prihodnje leto takozvani planinski vlak vozil meseca avgusta in septembra tudi ob delavnikih. — Na Bledu se je slovesno praznoval cesarjev rojstni dan; v predvečer je bila krasna razsvetljava jezera, na obali in z Grada

so pa švigale rakete in se vžigal krasni umetniški ogenj. Po jezeru je švigalo nebroj krasno s lampijoni razsvetljenih in lepo dekoriranih čolnov in tudi zdraviliška godba je kaj pridno svirala razne komade. Občalovati pa je, da se letos te vojnje po jezeru ni udeležil dobroznani »Blejski pevski zbor«, da bi se vsaj pri tej priliki slišala mila slovenska pesem. T.k. je bilo pa vse slavije bolj v nemškem duhu, godba je svirala nemške komade, neki tujci so prepevali nemške pesmi, vmes so odmevali hripavi »hoche-kia« — le slovenske pesmi se ni čulo! Kaj je vzrok, da se pevski zbor ni udeležil te slavnosti, ni znano, govori se to in ono, ali dolžnost bleških Slovencev bi bila, da ravno pri taki priliki pokažejo, da na Bledu še bivajo Slovenci! Naša redno nekako spi na Bledu, letos pevski zbor še enega koncerta ni priredil, sploh nobene narodne veselice še ni bilo. Napredujejo le »Marijine device« in pa znani župnik Oblak, ki kaj pridno dela, da se dolg na novo cerkev pomnoži, tako da bode kmalo 80.000 K dosegel. Kdo bode plačal ta ogromni dolg? Blejšani! Neumni pop ne vpraša nič, on kar zide, »Marijine device« in prismojeni »devičarji« pa pritrjujejo. Za nedeljo je napovedano veliko »žegnanje« nove cerkve, prišel bode tudi iz Ljubljane »mojster dol gova«, sam škof, za katerega sprejem naj bi Blejšani vzeli v roke brezove metle! Morda pa prinese naš pristni gorenjski sin seboj nekaj tisočakov, da se bode tako lažje poplačal velikanški cerkveni dolg? — Pred par leti smo imeli lepo ubrano cerkveno petje, danes se pa v novi cerkvi poje, da je groza in tui se kar posmejujejo, ko slišijo to kruljenje. — Povedati Vam še moram, da se je pripetila velika neizgoda, da je znani zvon na otoku požil in zdaj ima tak glas, kakor cerkvene pevke: plenk-plonk, plenk-plonk!

Dragi štajerski rojaki!

Dne 10. septembra t. l. bodo odkrili v Ljubljani našemu slavnemu in dičnemu dr. Francetu Prešernu spomenik. Naša narodna čast zahteva, da se udeležimo tega slavlja v mnogobrojnem številu. Da bode pa udeležba posameznikom, kakor tudi sl. društvom olajšana, obrnil se je podpisani odbor za posebni vlak k Prešernovi slavnosti do sl. južne železnice za dovoljenje polovične vožnje. Južna železnica je tej prošnji tudi ustregla.

Vlak bo vozil dne 10. septembra iz Gradaca približno ob 4. uri zjutraj in bo prišel v Ljubljano ob 9. uri dopoldne, tako da se bomo lahko udeležili slovesnosti, ki se prične ob 10. uri dop. Ustavil se bo vlak na vseh postajah od Maribora do Zidanega mosta, pred Mariborom pa tudi v Spielfeldu in Pesnici. Odhod iz Ljubljane pa bo 11. sept. ob 4. uri zjutraj, tako da bo vsak pravočasno na svojem domu. Udeleženci se morajo vrniti s posebnim vlakom, zakaj če se vrnejo z drugim, morajo plačati za nazaj celo voznino.

Kdor se tedaj namerava imenovanega slavlja udeležiti se, naj se takoj premisli in naznani na spodnji naslov najkasneje do 29. t. m. ime, stan in natančen naslov in pa v katerem razredu se želi peljati. Denar za polovično vožnjo od postaje, kjer vstopi, do Ljubljane in nazaj in 40 h za stroške naj pošlje najdalje do 3. septembra t. l.

na zboljni naslov, ker se bodo izdajali vozni listki v Gradcu.

Vozne cene s stroški per 40 h vred:

Gradec - Ljubljana in nazaj	III. razr.	II. razr.
Spielfeld	K 10.—	K 15.—
Pesnica	7-10	10-70
Maribor	6-20	9-20
Pragerak-Slov. Bistrica	5-40	8—
Poljane	4-60	6-90
Ponikva	4-30	6-30
Grobelno	3-90	5-70
St. Jurij	3-50	5-10
Celje	3-10	4-50
Laško		
R. Toplice		
Zidan most		

Otroci morajo plačati isto ceno kot odrasli. Natančen vzpored prihoda in odhoda posebnega vlaka na raznih postajah se bo naznanil pravočasno; istotako bodo udeležniki naročene vožne listke ob pravem času prejeli.

Rojaki! Udeležite se odkritja Prešernovega spomenika v kar največjem številu! Naš posebni vlak naj bo priča, da še živimo in vemo ceniti in častiti naše velikane!

V Gradcu, 21. avgusta 1905.

Odbor za posebni vlak k Prešernovi slavnosti v društvu »Naprej« v Gradcu, Jakominigasse 3/I.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. avgusta.

— **Shod klerikalnih dijakov.** Ljubljana je vsa nervozna radovednosti in drug izprašuje drugega, če je res, da je škof pri Hafnerju s klerikalnimi študenti krokal. Radi bi podali častitim čitateljicam in čitateljem natančen popis komerza, ki so ga imeli klerikalni dijaki na vrtu Hafnerjeve gostilne in ki se ga je udeležil tudi škof, ali to nam kraj najboljše volje ni mogoče, kajti Hafnerjeva pivarna je bila dan komerza takorekoč zaprta in zabarikadirana. Nikogar niso pustili notri, da, celo »prostovoljno dovoljena pot« mimo vrta in čez dvorišče je bila zaprta, zabarikadirana in zastražena. Celotni pogledov pasantov so se hrabri moške katoliškega prepričanja bali! Na ta zaprti, zabarikadirani in zastraženi vrt, kjer se je vršil komerz, po domače krok, je prišel tudi škof. Bil je to prvi slučaj, da je prišel škof ljubljanski v javno oštarijo. Ne vemo, koliko časa je ostal in ne vemo, če je s katoliškimi študenti krokal ali če jih je samo gledal. Govoril pa je škof, govoril na dolgo in na široko o znamenju križa in o novi zastavi srea Jezusovega. In naravno je, da je njegov govor napravil največji vtis in da ga je občinstvo sprejelo z viharim aplavzom — saj se je to godilo v oštariji pri Hafnerju. Škof je bil ta dan prvič v oštariji — upamo, da ne zadnjič. Če se bo škof navadil oštarije, če bo hodil med ljudi, bo to dobro zanj in za njegovo stranko. Škof bo postal veselejši, minila ga bo tista zagrizenost in nestrpnost, ki tare postarne samce njegove vrste; v oštariji si pridobi tudi znanstva in

postane popularen in — kar tudi nadeenjevati — razširi si obzorje. Če je dr. Krek danes najbistrejša in najpopularnejša glavica klerik. stranke, se ima za to gotovo v največji meri zahvaliti dejstvu, da se je vedno rad mudil po oštarijah, in da vidno peša odkar se je umaknil v samoto svoje vile. Ko je prišel zdaj zopet enkrat v gostilno, namreč na krok klerikalnih dijakov, se je hipoma počivil in imel je na zaprtem, zabarikadiranem in zastraženem vrtu pri Hafnerju krasen govor, v katerem je nadvse duhovito postavljaj klerikalnim dijakom za sglede divje koze, ki drzno v velikanskih skokih in z veliko silo pa elegantno in graciozno skačejo preko robov in skal. Iz škofovega in Krekovega govora lahko posnamemo, kako bodo klerikalni dijaki v prihodnje delali. V znamenju križa pod novo zastavo srea Jezusovega pojdejo ti divji kozli v boj za krščanske ideale. Gorje svetovni moderni kulturi, plodu mnogostoletnega dela najpocvitnejših duhov vseh narodov — divji kozli te poteptajo v nič, kakor so prisegli pri kroku na zaprtem, zabarikadiranem in zastraženem vrtu Hafnerjeve pivarne 22. avgusta 1905.

— **»Veliko število«.** V tork je »Slovenec« poročal, da se je po zdravne večera katoliških študentov udeležilo »veliko število oseb«. Kaj je pri klerikalnih »veliko število«, to smo posneli iz sinočnjega »Slovenca«. Pisec o komerz teh dijakov pravi »Slovenec« doslovno: »Na zbor je došlo veliko število brez ojavk«, potem pa jih našteje. In zato smo mu prav hvaležni. Prišlo je namreč vsega skupaj — 13 brez ojavk, reči trinajst. In to imenuje »Slovenec« veliko število! Zdaj pa lahko predstavljamo, kaka mizerija je vladala na tem shodu.

— **Nepoštena klerikalna konkurenca.** Dolgo časa so se pili klerikalci ljudi s firmo »R. Šebrovi nasledniki v Postojni«, katero so si svojevolično prilastili in bi je bili še naprej obdržali, če bi jim ne bila posegla vmes moč neizprosne pravice. Kakor smo poročali, so bili klerikalci obsojeni, da morajo od strani dosedanje firme, plačati 200 K globe in vse tiskovine, molitveniki itd. s firmo »R. Šebrovi nasledniki« se morajo uničiti. Hud poper za klerikalce in njihove žepce. Velikanski tablo, ki je tehtala okoli 100 kil, s predložnim sneli v mraku, da s toliko lažje zakrili svojo sramoto. Kakšna firma pride zdaj nad klerikalno tiskarno, se še ne ve prav dobro in tudi klerikalci sami ne vedo. Svoje katoliško prepričanje silno težko zataje, obenem so jim pa liberalni groši spet tako všeč, da brez njih kaj neradi izhajajo. Najlepši bi bil seveda naslov »R. Šebrovi na

Dalje v prilogi.

In pater magister so bili res hudi. Ker sva z bratom Viljemom kadila, nama je prepovedal pater magister danes zjutraj en teden iti k obhajilu in celici sva morala zamenjati z najslabšima zraven stranišča, da sva sosedu.

»Kakor nalašč,« se je smejal brat Viljem, »vidi se mi, da imava srečo. Ko bodo drugi pri obhajilu, bodeva midva kvartala. Res, srečna sva!«

Dne 26. decembra.

Danes je praznik sv. Stefana. Navadno se prasniki in nedelje obhajajo v samostanu bolj z dobrimi jedili in pijačami kot s cerkvenimi slovesnostmi, a danes nima nihče izmed samostanskih prebivalcev nobenega teka ne za jelo ne za pijačo. Pater gvardijan je takoj ob eni uri dal z zvoncec znamenje, da je kosilo končano in da se po oficijalni molitvi poizgubimo vsak v svojo celico. Ker sem bil pa jaz radoveden in sem slutil, da brat Kajetan kaj ve, spravi sem se nadenj. In res, srečno sem zadel na pravega. Brat Kajetan mi je pravil tole šudno novico:

Pater Narcis je slovel dozdaj kot najpobožnejši samostanski prebivalec, ki se je povzpelo do tolike višine svetosti, da mu še cvetka ne zvone v roki. To pa ni tako. Pater Narcis

je ravno tako malo popoln kot kak drug človek, a slabši, mnogo slabši od vsakega poštenega frančiškana. Pater Narcis se je zagledal v žensko, mlado dekle, h kateri je hodil dan na dan na njen dom, v njeno sobo. Tam sta se — tako pripovedujejo — z Marijo prav dobro imela. Krepčal je v sveti veri, delil ji odpustke in jo kar v njeni sobi odvezoval grehov toliko časa, dokler niso ljudje opazili, da se je Marija na zunanje spremenila. In ko so se prav vidno poznali znaki krepčanja patra Narcisa, ga ni bilo več blizu. Marijo so pa ljudje zaničevali in zasramovali, češ, da je grešila s posvečenim človekom in vsak se je je izogibal kot kužne stvari. Te dni je porodila dekle, lepega fantička. Danes zjutraj je prinesla na samostansko porto mal jerbašček, ki je bil pokrit. Zahtevala je od vratarja, naj pokliče patra Narcisa. In ko je ta prišel na porto, postavila je Marija predenj jerbašček, ga odkrila in vpila: »Tu imaš sad svojega semena! Dejal si, da ni greh, če s teboj grešim! Prav, zato pa zdaj naredi s otrokom, kar sam hočeš!« Po teh besedah je na patra Narcisa padlo več psov, ne ravno lepih, a dokaj značilnih za njegovo svetniško življenje. Brat Kajetan je vled vpitja

prišel na porto in slišal ter videl vse. Zenska je pustila troka in odšla, pater Narcis pa se je pomaknil v svojo sobo. Fratri so ubogega črva vzeli v svojo obrambo in frater Kajetan mi je zatrjeval, da ga ne dajo nikamor. Že mnogokrat je slišal kodi zbadanje, da se fratri in patri nikoli ne ženijo, pa jih je vseeno vedno poln samostan. Zdaj imajo vsi ti zbadaleci jezik zavezan, ker se je vendar našel samostanski oče, ki je dal samostanu potomca. »Morda najde pater Narcis še kakšnega posnemovalca!« mi je dejal frater Kajetan hudomušno in odšel.

To je bil torej vzrok, da je bilo današnje kosilo tako klavarno! Malega črva bi pa rad videl, ker je samostanski pridelek.

Dne 28. decembra.

Snoči sem bil pri Albini. Povedal sem ji o patru Narcisu celo zgodbo in pripomnil, da morda ni on edini tak junak, ki bi se zaljubil v žensko. »Jaz tudi mislim da ne«, je odvrnilo dekle, a ni mi hotelo razjasniti teh svojih besedi. Čudno se mi je pa zdelo, da je bila po tem pogovoru Albina nekam rastresena in skoraj bi rekel razburjena. Zdi se mi, da ni vse v redu. Pater Vigili —? Jaz ne vem ničesar, zato tudi ne pišem ne.

Danes, jutri in pojutrišnjem imamo

eksercicije, da bo srečno končano leto. Za pridigarja so poklicali nekega jezuita, ki nam bo snal vzbuditi pravi srčni kes nad izvršenimi grehi. Meni so pa eksercicije deveta brigada, ker se s tem zapravlja po nepotrebnem čas, zato bom pisal v dnevnik te dni o naših fratrih. A o njih hočem biti prav kratkih besedi. Fratri, ki jih navadni ljudje zovejo »kole«, imajo opraviti le s navadnim delom, pa se jih tudi ne pusti nikoli toliko kvišku, da bi igrali v samostanu tako vlogo, kot kak pater.

Brat zakristan, frater Turibij, je večen godrnjač. Zlasti nobena sveda na oltarjih ne stoji prav, zato godrnja sam med seboj, pa tudi drugom pripoveduje, koliko sitnosti mu delajo svede.

Brat Izidor je ponižen in pohleven ter po svojem poklicu krojač. Z njim se naredi kar se hoče, a nobene ne bo črnil. Tiho dela habite in kapuce, krpa stare in jih pere. Za silo zna tudi tonzuro narediti in, kar je še več vredno, tudi odzvelsi.

Brat Fidel je mojster opank ali sandal. Silno varčen človek, porabi vsak najmanjši blek starega usnja pri svojem delu. Kadar je sila, tudi mežnari.

Brata Deziderija obligatni pred-

met je tako čudovito narastel, kako bi bile drože v njem; navadno ga zanaša nekoliko na levo stran, gotovo zato, ker je želodec na levi strani zlasti kadar izprazni par steklenic. Brat Deziderij se vedno reži in kade se kaj posebnega zgodi, ima poln usta samih »O ti komedija!« Kako pater Kristof je tudi on prerok. Probuje pa same dobre reči, tako da je upati na prav imenitno prihodnjost.

Brat Eligij je hinavec prve vrste. Potuhnjen se drži in svetohlinski zavija oči. Kadar misli koga ovaditi, pogleda samo z »belim«. Če le vidi da se dva novica kaj menita, že sto za hrbtno in presej hiti zatočiti patra gvardijanu ali patru magistru. Zlasti brata Viljema ima na piki in mu prevečno s črnim fižolom.

Crni fižol, kaj je to?

Novic ostane eno leto novic. To leto razdele patri v tri dele, pravi prav v štiri. Konci prvih štirih mesecev je votacija, ki bi se lah primerjala s konferenco po srednjem šolah. Dan pred votacijo pokliče pater gvardijan vse patre k sebi in enega bratra lajka, ki uživa največje zaupanje pri njem. Vpraša vsakega posebej kaj ve o votantu prihodnjega dneva dobro ali slabo in ga odpusti.

(Daje prih.)

sledniki, ki je privabil mnogo — recimo večino — liberalnih naročnikov, ki so nevede podpirali svojega smrtnega sovražnika. A s tem naslovom ni enkrat za vselej nič in klerikalna bistrumnost si bo morala za katerega drugega omisliti.

Učiteljski dobrotniki. Društvo za zgradbo učiteljskega konvikta v Ljubljani so darovali: županstvo na Jesenicah na Gorenjskem 100 K; županstvo v Tolminu, 1. rok pokroviteljine 50 K; županstvo v Kostanjevici na Dolenjskem 40 K; županstvo v Velikih Laščah 423 K; g. dr. Josip Serbec, odvetnik in dr. v Celju, 10 K; g. Ivan Kandare iz Dan 5 K; g. Julij Novljan, trgovec v Medvodah, 10 K; vesela družba v Zaprčah, 6 K; neimenovan 6 K namesto vena na grob blagopokojnemu župniku Valentinu Klinarju iz Datovelj. Živeli učiteljski dobrotniki in nasledniki! Big plati!

Posebni vlak k odkritju Prešernovega spomenika v Ljubljani dne 10. septembra t. l. V društvu »Naprej« v Gradcu se je osnoval poseben odbor za prireditve tega vlaka, ki bo vozil od Gradca do Ljubljane in nazaj. Članje čitatelje opozarjamo na dan. Šnji okoli imenovanega odbora in jih vabimo, da med rojaki nemudoma in vstojno agitirajo, da bo udeležba s Stajerskega prav impozantna in jasen dokaz, da vemo ceniti našega Prešerna.

„Slava Prešernu“. Opozarjamo, da se dobiva knjižica „Slava Prešernu“ tudi v „Narodni tiskarni“ v Ljubljani, in sicer krasno vezana po 1 krono 10 v., mehko vezana pa po 60 vinarjev.

Kako klerikalci spoštujejo nedelje in praznike. Mnogo čitatelj se bode spominjalo članka »St. Naroda« z dne 27. junija 1905 št. 145, v katerem je »Slovenski Narod« povprašal »Slovenec«, naj mu pojasni, koliko časa da se je delo letos na praznik sv. Rešnjega telasa v skoz in skoz klerikalni pivovarni prej Julija Stareta v Mengšu, katera je sedaj last »Ljudske posojilnice v Ljubljani«. »Slovenec« je molčal in ni se brigal, kaj se je delo navedeni dan v imenovanem katoliški pivovarni. Ta dan se sicer ni kuhalo, pač pa se je delo od 5. do 10 ure dopoldne, in sicer dela, katera bi se bila lahko poprej ali pa pozneje dovršila. Torej niso bila nujno potrebna in ne bi bila nestorjena povzročila nikake škode. Ravno tako se je delo na Binkoštni nedeljo in ponedeljek vsakokrat po celo dopoldne, tako, da je bil le malo kateri — boljše nobeden — delavec pri maši. Dne 15. avgusta t. l. na praznik Marijinega vnanobzvetja se je delo tudi od 5 in do 12 ure dopoldne. Ni dovolj torej, da se dela vsako nedeljo od 5 do 9 ure dopoldne, kar v drugih liberalnih pivovarnah gotovo ni, marveč se dela na praznik še celo dopoldne. Posebno lepo, kar pristojno jako dobro, se je izrazila neka katoliška oseba, katero so prosili delavci in delavke, naj jih pusti k maši rekoč: »Jaz ne grem nikdar v cerkev in vkljub temu živim!« Tako se dela torej v tej zglede vredni katoliški pivovarni. Delavstvo seveda trpi in dela, ker vsak ve, da, ako se temu zoperstavi, je odpuščen in potem primoran delati privarčanim Tiroleem za par grošev, ali pa zapusti svoj rodni kraj in se podati v tujino. Pač pa smo radovedni, koliko časa bo to še trajalo v katoliški tovarni.

V prid „Družbe sv. Cirila in Metoda“ in v proslavo njene 20letnice se vrši v nedeljo 27. t. m. v Domžalah velika narodna igra s petjem »Rokovnjača«. Sodeluje domačinska godba. Igra se vrši na prostoru g. Ravnikarja, ki ga je drage volje prepustil brezplačno. Prostor je pokrit, da se lahko igra ob vsakem vremenu. Čeno prostorom: sedeži I. vrste 1 K, II. vrste 60 vin, stojšča 40 vin. Z ozirom na dobrodelen namen se preplačila hvaležno sprejemajo. Za predstavo vlada veliko zanimanje v Domžalah in okolici, saj se je dejanje, ki ga kaže igra, vršilo nekdanje daleč od Domžal. Pričačkovati je, da se igre udeležijo mnogo občinstva z ozirom na njen lep namen, potem pa tudi, da se narodna zvest v Domžalah ukrepi, kar je za ta kraj velike važnosti. Ljubljandjanje imajo s popoldanskim vlakom najlepšo zvezo, ker se igra prične ob 4 uri.

V proslavo cesarjevega rojstnega dne se udeležijo ljubljansko vojaško veteransko društvo v nedeljo, dne 27. avgusta t. l., ob 8 uri zjutraj pri Sv. Jakobu društvene maše korporativno, z godbo na čelu. Po cerkvenem opravilu odkoraka društvo s godbo na restavracijski vrt pri »Novem svetu«, kjer bo

zajtrk s koncertom. — Veteranski kor se zbira zjutraj ob 7 uri v društveni pisarni na Marije Terezije cesti (Kulize).

„Cesarjeviča Rudolfa vojaško veteransko društvo“ v Kamniku je v nedeljo prav lepo praznovalo 75letnico cesarja, katero slavnost je v prav obilnem številu oodastilo tudi veteransko društvo iz St. Vidu nad Ljubljano in z Ježice. Njihov obhod z mestno godbo po mestu je vzbudil občno pozornost. Popoldanska veselica je zelo lepo uspela. Posebno lepa je bila dekoracija vrta. Zanimiva je bila deklamacija pred kipom cesarja, kakor tudi žive podobe. Vsekaror kaže, da se društvo jako prebujati in napredovati.

Prestavljjen je evidenčni višji geometer 2. razreda g. Vincencij Preschern od oddelka za novo merjenje iz Ljubljane v Gradec za isti posel.

Klerikalni sadovi. V nedeljo je bilo žegnanje v Radomljah pri Kamniku. Na žegnanje so prišli fantje iz sosednje vasi Rova. Radomeljčani pa kot hudi in vneti klerikalci niso mogli videti fantov iz sosednje vasi, zato so jih brez vsakega poudara napadli in pretepli. Taki so klerikalni sadovi. Naj bi Bonaventura, ki snuje povod Marijine družbe, skrbel vsaj nekoliko za to, da ne bodo njegovi verni pristaši napadali mirnih ljudi; sicer je to liberalna misel, ki ne gre klerikalcem v glavo, a posledice klerikalnih »junaških« činov bi že lahko zbistrile kalen klerikalni razum!

Za ljudske knjižnice „Prosvete“ so darovale knjig gg. Goršičeva, Nolligeva in Zupanova. Živeli! Naj bi našle obilo posnemovalk in posnemovalcev!

Pevskemu društvu „Ljubljana“ je pristopil z zneskom 50 K kot ustanovnik gospod J. Brilly, lekar v Litiji. Društvo mu kliče: Živel!

Prostovoljno gasilno društvo v Komendi priredi v nedeljo 27. avgusta povodom svoje desetletnice na vrtu in v gostilniških prostorih pri And. Majšau v Komendi s sodelovanjem kamniške mestne godbe veselico.

Obisk v Zagrebu. Iz Rajhenburga se nam piše: Dne 20. in 21. t. m. so Rajhenburžani napravili skupen izlet v Zagreb, da se zahvalijo in vrnejo obisk bratom Srbom. Vzprejeti od nas tako presrečno, da nam ostanejo te ure, ki smo jih preživeli med njimi, v najboljšem spominu. Prvi dan so nam razkazali lepi beli grad Zagreb in obiskali smo tudi »Sajmiste«, kjer je na Kraljevo življenje, kakor šnega si ne more predstavljati, kdor ga ni videl! Na večer smo se zbrali v hotelu »k Jagujetu«. Bilo je kakih 150 Srbov zbranih z gospami in dražestnimi gospicami. Navdušenje je bilo zelo veliko in vrstili so se pozdravi in nagovori. Nazdravil nas je osobito g. Konački. Ker ni bil sestanek preje naznanjen, se ni smelo peti — in kaj je Slovan brez petja. Zato smo šli skupno v društvene prostore kavarne »Preradović« in tu se je vnela živahna zabava, ki je trajala pozno v noč. Posebno smo se morali diviti močnemu in nadvse globokemu basu g. Dušana Vraneševića. Drugi dan pa smo se setali v »Hotel Royal«, kjer so nas presenetili posebno čehi bivajoči v Zagrebu, s svojim obiskom. Tu ni bilo navdušenja ne konca ne kraja in zbrano je bilo gotovo okoli 200 oseb. Posebno lepo in navdušeno je govoril predsednik srp. pevač. društva g. dr. Stojanovič. Le prehitro je med zdraviciami, napitnicami in petjem prišel čas, da smo se morali napotiti na kolodvor in vsi zbrani so nas med pevanjem slovenskih pesmi spremili na kolodvor. In ko je vlak že zvižgal, še smo si podajali roke in med mogočnimi »Živijo Slovenci«, »Živijo Čehi« in »Živijo Srbi« klici je odhajal vlak. Z prireditvijo takih sestankov se gotovo najbolje goji slovenska vzajemnost. Le žal, da se ne more med Hrvati in Srbi doseči sporazumljenje. Vendar se je sedaj že zelo ublažilo razmerje. Tudi na sestanku drugi večer je bilo navzočih nekaj Hrvatov. Bog dal, da bi se ta dva bratska naroda skoro že popolnoma sprijaznila! Zivela slovenska vzajemnost! Obsojati pa moramo ne taktno postopanje, da ne rečem več, nekaterih Brežičanov, ki so bili tudi v Zagrebu!

Izlet v Rajhenburg. Dne 27. t. m., v nedeljo, priredi brežiški »Sokol« in mešani zbor »Čitalnice« izlet v Rajhenburg s popoldanskim vlakom. Na Vidmu izstopi »Sokol« in koraka skozi Krško v Rajhenburg. Tu bode najprej javna telovadba z godbo in nato koncert s petjem. Nadejati se je obilnega obiska in Sevnice, Krškega, Vidma, Brežice in Zagreba. Pripomniti je, da bode imel tovorni vlak, ki gre iz Rajhenburga okoli 10 ure zvečer, osebne vozove do Zagreba!

Pripuščenje prosilcev v prakso za službo poštinih

pomožnih uradnikov. Dne 1. vinotoka 1905 se začne praksa za počine pomožna uradnike, a izjemoma le za moške prosilce, ki se nameravajo posvetiti tej službi. Prosilci, ki žele biti pripuščeni k te praksi, imajo najkasneje do 20. kimovca 1905 predložiti podpisano ravnateljstvo svoje s kolkom za 1 K kolkovane prošnje, katerim so priložiti sledeči dokumenti: a) krstni list, b) domovnica, c) spričevalo državnega zdravnika o usposobljenosti za poštno službo, d) spričevalo o z dobrim uspehom dovršenem četrtletnem letniku kake tuzeške srednje šole (gimnazije ali realke) ali drugemu letniku kakega tuzeškega učiteljskega ali trgoveške šole, e) spričevalo o lepem vedenju izdano od pristojnega okrajnega glavarstva ali redarstvenega ravnateljstva in eventualno f) vojaška knjižica. Natančnejša določila o praksi in skušnji kandidatov je razvideti iz naredbes o. kr. trgovskega ministrstva od 26. kimavca 1902, ki je razglašena v državnem zakoniku št. 186 iz leta 1902 in v poštinem in brzojavnem naredbeniku št. 88 iz leta 1902, katerega je dobiti na vsakem o. kr. poštinem in brzojavnem uradu.

Sokolska veselica v Idriji. Kakor vsako leto, tako je imel tudi letos idrijski »Sokol« svoj »sokolski dan« v nedeljo 20. t. m. s prireditvijo veselice na posestvu staroste br. Ivana Grudna na Jeličnem vrhu. Bil je to dan, časten za idrijskega »Sokola«, neomejeno priznanje neumornemu sokolskemu delu. — Točno ob 3 uri popoldne je odkorakala četa Sokolov — večinoma telovadcev — iz Idrije na veselični prostor. Tu dospevši, je Sokole pozdravil brat starosta in njegova 12letna hčerka je obdarila Sokole s lepimi šopki. Telovadci so se podali takoj na telovadišče, kjer so pripravili potrebno orodje in prostor za občinstvo. Med tem pa je dohajalo na gostilniški vrt neprenehoma narodno občinstvo idrijsko, da je bil ob 4 uri že docela zaseden. Ob tem času naznanjali so rogovji vrliga gasilnega društva iz Dobračeve pri Zireh nepričakovani dohod tega društva. Z gasilnim društvom je došel tudi zaslužni župan žirovski g. Anton Kopač in več tamošnjega narodnega občinstva. Vrle narodno zavedne zastopnike iz žirovske doline so pozdravili Sokoli najpresrečneje. Na veseličnem prostoru se je razvila kmalu najživahnejša zabava, idrijsko godbeno društvo je proizvajalo glasbeni del veselice v splošno zadovoljnost, narodna dekleta so razpečavala maljivo srečke, razglednice in šopke. Saljiva pošta je neumorno vršila svoje uradovanje. Tako je čas za javno telovadbo kaj kmalu došel. Točno ob 1/2 6 uri so nastopili telovadci v dveh vrstah k vaju na orodju in sicer so telovadili menjuje na drogu in bradlji Skoro vse občinstvo je zapustilo veselični vrt ter se podalo na telovadni prostor. Že preje pa je več stotin občinstva nestropno pričakovalo javne telovadbe na telovadišču, kjer se je tako zbralo nad tisoč gledalcev. Dasi primeroma idrijski Sokol prepoznato prireja javne telovadbe, vendar imajo iste neznanjano privlačno silo, saj nudijo nastopi idrijskega Sokola vedno kaj novega na telovadnem polju. To pot smo zamogli konstatirati velik napredek v orodni telovadbi. Telovadci prve vrste so nas presenetili s težkimi a vendar elegantno izvedenimi vajami, nič manje zanimanje občinstva pa so vzbudili telovadci druge vrste sigurno in precizno izvedbo njihovim močnem primernih vaj. Mnogim telovadcem je občinstvo izražalo z burnim odobravanjem zaslužen pohvalo. Orodno telovadbo so zaključile skupine na bradlji, koje je izvajalo 18 telovadcev. Skupine je okusno sestavil društveni vadičeljski zbor. Izvedba je bila sigurna in točna ter je pričala o veliki zmožnosti nekaterih telovadcev in o disciplini celote. Nad krasnimi skupinami je bilo občinstvo naravnost oduševljeno in ploskanje kar ni hotelo prenehati. Po telovadbi se je občinstvo podalo zopet na vrt, kjer se je prekinjena zabava nadaljevala še z večjo vnemo, posebnost, ker se je isti pridružil ples, ki je bil ob neumornemu sviranju društvene godbe zelo animiran. Na večer je začel vrt v lepi elektrčni razsvetljavi, koje je napravljali raznobarvni bengalični ogenj tem krasnejšo. Slavnemu gasilnemu društvu na Dobračevi, ki goji najprej srčneje simpatija do idrijskega »Sokola«, vrlenu žirovskemu županu in vsem drugim posetnikom veselice je nazdravil načelnik idr. »Sokola« brat N. v. a. k. Gornjnik je nadalje povdarjal važnost sokolskega dela za slovenski narod, ki bo le tedaj nvaževan od svojih narodnih nasprotnikov, če bo nastopal pogumno in neustrašeno, nikdar pa če bo v svoji skromnosti še nadalje tlačanal. Odločneji nastop pa se doseže le tedaj, če se pomnože slovenske sokolske čete, ki naj tvorijo nepremagljivo narodno vojsko. Narodno navdušen govor je bil z odobravanjem sprejet. V prijetni in veseli zabavi se je naglo

približal čas odhoda. Po iskrenem slovesu so odhajali zastopniki iz Žirov ob 9 uri zvečer, idrijski »Sokol« pa je točno ob 1/2 10 uri odkorakal proti Idriji v družbi več idrijskega občinstva, prepevaje na potu narodne pesmi vseleč se lepega uspeha, na kojem vrlenu idrijskemu »Sokolu« iskreno čestitamo. Na zdar!

Demonstracija ali neotesanost? V Savi pri Litiji so cerkveni pevci proslavili cesarjev rojstni dan s tem, da so ob koncu maše v nedeljo zapeli cesarsko pesem. Župnik pa je demonstrativno odšel izpred altarja v zakristijo. Po njegovem zgledu so tudi verniki začeli šumno odhajati iz cerkve. Tu ima »Slovenec« polje za sgrazanje.

Automobil je povozil v nedeljo ob 1/2 10. dop. na cesti med Šiško in St. Vidom lepega psička (»ratler«). Komur je znano ime neprevidega voznika (beli avtomobil, vozil proti Kranju) naj ga naznani našemu uredništvu, za kar dobi primerno nagrado.

Morilec svoje žene prijet. V Gradcu so aretovali 31 letnega posestnika Franca Plohla, o katerem smo pred kratkim poročali, da je ustrelil svojo ženo. Plohl, posestnik v Gabrniku pri St. Lovrencu na Štajerskem se je oženil pred poldrugim letom, toda zakon ni bil srečen. Že prvo leto je hotel ustreliti ženo, a se mu ni posrežilo. Zato ga je žena zapustila in odšla k svoji materi. Tudi mož je zapustil dom in šel v Gradec k svojemu prijatelju. Tu je nekega dne zvedel, da mu žena prodaja vse, kar gre v denar. Jezen se je oborožil s puško in samokresom in zadel na ženo, ki je šla ravno v cerkev. Zshteval je od nje h šne ključ, katere je ona imela. Ker ga je pa začela grdo zverjati, ustrelil je s puško dvakrat nanjo. Ko še ni bila mrtva, vzel je samokres in oddal dva strela vanjo, da je takoj izdihnila. Plohl je nato zbežal v Gradec k svojemu prijatelju, kjer je hotel napraviti oporoko in se potem ustreliti. Prijatelj njegov je pa stopil po detektive, ki so Plohla ukenili in izročili sodišču. Plohl je že napravil oporoko in svojega graškega prijatelja postavil glavnim dedičem svojega precej velikega premoženja.

Agnosciran samomorilec. Muž, ki se je obesil pod železniškim mostom v Zavlah pri Trstu, je 52letni mehanik Ivan Piva iz Gradišča.

Po krivem se je sam obdolžil. Kakor smo že poročali, se je obdolžil v Trstu gostilniški pomočnik Ivan Šveler, da je umoril in zakopal svojo ljubico Marijo Polak, ki je bila pod policijskim nadzorstvom. Polica je samoobdolženca aretovala. Zjaj se je izkazalo, da to ni res, ker je Polak v Badimpešti in si tam služi svoj kruh. Šveler pa ostane veeeno še v zaporu, ker je poveril nekaj denarja svojemu bivšemu gospodarju.

Solnčarica je zadela v Trstu 45letnega delavca Petra Jorbiča, ki so ga v prav nevarnem stanju prepeljali v bolnico.

Žrtev poboja. V Kopru je prišlo med fanti pri neki veselici do prepira in do pretepa. Pri tem je Jožef Poklen iz Škofjega vrgel debel kamen v 21letnega Ivana Musloviča od tam in ga zadel na sence, da je kmalu nato umrl. Poklena so aretovali.

Stara tatica. 73letna Marija Žegar je aprila meseca pri nekem požaru v Srpencu pri Gorici vžela zveženj perila, ki je bilo vredno nad 100 K. Sodišče jo je obsodilo na 4 mesece težke ječe.

Neprevidnost pri streljanju z močnarji. Pri Sv. Urbanu pri Ptujju je držal posestnikov sin Simončič v rokah svoj smodnika, v katerega je padel goreč pepel od cigare. Smodnik je eksplodiral in neprevidega mladeniča hudo ožgal po obrazu in rokah.

Tržančan obdolžen napada na sultana. Pred nekaj leti je bil tedanji trgovski potnik Josip Rovigo iz Trsta na sumu, da je nevaren anarhist, ki hoče prekenuti javni red. Ker se mu ni moglo drugega dokazati, kot da je nekoliko goreč socialen demokrat, so ga spustile oblasti zopet na proste noge. Ta Rovigo je pa zdaj obdolžen, da se je udeležil napada na sultana in carigradska policija ga neumorno išče, da ga prime, kjer bi ga dobila. Rovigo sicer trdi, da še nikoli ni bil v Carigradu, toda to bi mu ne pomagalo dosti, če bi ga dobila turška policija v svoje pesti.

Dinamitno patrono so našli na kolodvoru v Spodnji Šiški, ko so skladali premoz z voza, ki je prišel Fohnsdorfskega rudokopa. Patrono so oddali žandarmeriji v Spodnji Šiški.

Z nožem je sunil v prepiru 16letni Ignacij Leskovic 26letnega Jožefa Hajana v Godoviču nad Idrijo.

Leskovic je udaril 7krat po Hajanu in mu prizadel 12 cm. dolgo smrtonosno rano pod desnim očeom. Poškodoval ga je tudi na desni roki. Leskovic so zaprli.

Zatekel se je mlad beli psiček črno lisast. Dobi se pri gosp. Perkutu, Salendrove ulice št. 6, pritičije.

Svarilo. V zadnjih dnevih pasje vročine je bombardiral neki »dovtipneža« iz varne daljave razne veljavne osebe ljubljanske s skrajno trivijalnimi ilustriranimi dopisnicami, ki niso povzročale le javnega pohujšanja, temveč so v posameznih slučajih povzročile celo žalostno kaljenje zakonskega miru! Mi opozarjamo dotičnika, ki bržčas ne ve kam z dolгим časom, da so mu prizadeti že na sledu in da bo posegla vmes naša vrla mestna policija, ako ne bo izlepa miru. Sicer se pa zanima za stvar, kakor čujemo iz zanesljivega vira, tudi že državno pravdnštvo. Pozor torej!

Cirkus Lipót ima jutri gala-predstavo. V nedeljo dve predstavi, popoldne in zvečer, dalje v ponedeljek in torek pa predstave v Kranju.

Goljufija. Dne 16. t. m. je prišlo v prodajalnico gosp. Stucina v Prešernovih ulicah št. 48 neko dekle in je vzelo na račun ge. An. Ruonikove dva para šolnov, vrednih 7 K 80 vin. Ko je Stucin pozneje poslal po denar, se je uveril, da ga je navedeno dekle za solne na ta način ogoljufalo.

Konj poginil. Ko je pri sinočnji predstavi v cirkusu »Lipót« s konjem nastopila gđ. Olga Louševa, ji je konj začel nekoliko nagajati, in ko je začel plesati, je nagloma padel in takoj poginil. Pri padcu se je gđ. Louševa na nogi le neznažno udarila. Ker je bil konj, katerega je najbrže zadela kap, dobro dresiran, ga ceni lastnik na 3000 K.

Tatvini. Delavcu Tomažu Trtniku je dne 22. t. m. pri zgradbi domobranske vojašnice prisiljen Avgust Lutschounig iz Pliberka ukradel 3 K vreden suknič in potem pobegnil. — Istega dne je dosedaj še neznan tat ukradel posestnikovemu sinu Jakobu Škofu iz odklenjenega poda v Karunovih ulicah št. 12, 12 K vredne škornje.

Smrtonosni padec. Včeraj ob 5 uri popoldne je peljal Matija Dolenc, mizaraki vajenec pri Antonu Malavašiču z Glinč št. 64, po Tržaški cesti deske. Pred tobačno tovarno so začele deske padati z voza in obdrgnile konja po zadnjih nogah, v sled česar se je splašil. Pri tem je padel z voza vajenec in Malavašičeva trinpolletna hčerka Antonija, ki je bila tudi na vozu. Dekletce je bilo takoj nezavestno in na pomoč došli zdravnik, g. dr. Košenina, je mogel konstatovati le smrt. Tudi vajenec se je na glavi znatno poškodoval. Konj je dirjal potem še toliko časa z vozom dalje, dokler ga niso ustavili. Tudi na lice mesta došli policijski zdravnik gosp. dr. Ilner je odredil, da se je truplo ponesrečenke prepeljalo v mrtvašnico k Sv. Krištofu.

Nesreča. Ko je šla v nedeljo dopoldne služkinja Ivana Ubideva po Francovem nabrežju, je pripeljal za njo hlapec Janez Č. z brekom, jo zadel in podrl na tla tako močno, da se je na levi roki težko telesno poškodovala.

Našla se je ženska srajca. Izgubitelj naj se oglasi na Martinovi cesti št. 2, pritičije.

Hrvatske novice. — Umrla je v Zagrebu gospa Barbara pl. Mrazović, vdova po slavnem rodoljubu in voditelju. — Nižja državna realka se ustanovi s prih. šolskim letom v Sarajevu. — Strossmayerjev naslednik postane baje zagrebški kanonik Iveković, ki je nedavno v nekom pamfletu oskrnil ime pok. Ante Starčevića. Neverjetno!

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred okrajnim sodiščem.

Fanta je nabil. Anton Šipel, bajtar v Zagradu, je nabil fanta I. Keka zato, ker je njegovo kravo po očesu udaril in ker se mu ni hotel izogniti, ter ga še trikrat z bičem udaril. Zato bode Šipel en dan zaprt in se ta dan postil.

Huda klepetulja je cigarica Johana Bukavšek iz Most. Pred mesecem dni je ozmerjala o polnoči Meto Godnik, imenujoč jo svinjo, prasico itd. Uspehi katoliških izobraževalnih društev so res sijajni! Stranki sta se pred sodiščem poravnali. Bukavškova je preklecala razžaljive besede, Godnikova pa je vsled tega odstopila od tožbe.

Očala je našla Marija Bezljaj na cesti. Namesto, da bi jih nazaj dala, jih je njen oče nesel nekemu tukajšnjemu urarju v svrhu prodaje. Sodišče ga je obsodilo na 1 dan zapore, Marijo Bezljaj pa na 12 ur.

LE MALU GAŠA
se prodaja zaradi opustitve
trgovine 173-61
vse blago
pod tvorniško ceno
v modni trgovini
Rudolf Jesenko
Stari trg št. 13

Za prireditelje veselice!
Koriandoli (konfeti),
balončki, bombe,
serpentine, okraski
iz papirja, zalepke
za šaljivo pošto, raz-
glednice
 se dobe najceneje pri
Iv. Bonaču v Ljubljani.

10.000
 hektolitrov vinskih sodov
 vsake veličine, počenši od 5 pa do
 70 hektolitrov, prodaja po jako zmernih
 cenah trdka 2225-19
Alex Breyer i sinovi
 v Križevcih na Hrvaškem.

Prodaja smrek.
 Mestna občina ljubljanska proda
 iz svojega Podturnskega (Tivolskega)
 gozda **334 smrek** za izključno ceno
 15.000 kron in sprejema pismene po-
 nudbe podpisani mestni magistrat do
 31. avgusta t. l.
 Pogoje, kakor tudi debelost posa-
 meznih dreves in prsni višini je izve-
 deti ob navadnih uradnih urah pri
 magistratnem gospodarskem uradu.
 Mestni magistrat ljubljanski
 dne 16. avgusta 1905.

Stanovanje
 na Kongresnem trgu št. 13,
 v I. nadstropju, obstoječe iz 4 sob s
 pritlikinami, se odda za avgustov ali
 novembrov termin.
 Več se izve pri hišniku istotam ali
 v pisarni ravnateljstva užitniškega
 zakupa, Dunajska cesta št. 31.

Razpis.
 Za Vilharjev spomenik v
 Postojni se razpisuje
kamnoseško delo.
 Rabilo se bode približno 14 m³
 kraškega kamnja, ki se na prostem
 dobro vzdrži.
 Natančnejše podatke o podstavku,
 obliki in velikosti kamnja daje aka-
 demični kipar g. Al. Repič na Vrh-
 polju pri Vipavi, ki ima tudi pomožni
 model spomenika.
 Pismene ponudbe naj se pošljejo
 do **8. septembra t. l.** odboru
 za Vilharjev spomenik v Postojni,
 kjer dobe ponudniki načrt spomenika
 in druga potrebna pojasnila. 2645-2
 Notranjski odbor za Vilharjev spomenik.
 V Postojni, 19. avgusta 1905.

Stavbišče
 25 let davka prosto je napredaj na-
 sproti kapelice v Krakovem. Na raz-
 polago je tudi načrt. — Več pove
Albert Derganec, brivec
Franc Jožefova cesta.

V nedeljo, 27. avgusta
zadnji dan.
CIRKUS
K. Lipót
 Ljubljana, Laternanov drevored
 V petek, 25. avgusta t. l.
 ob 8. zvečer
Soirée high-life.
 (Gala paradni večer).
 Rendezvous vse haute-volée.
 Vsak dan ob 8. zvečer
predstava.
 V nedeljo, 27. avgusta t. l.
2 poslovilni predstavi
 Popoldne ob 4. In zvečer ob 8.
 Cene prostorom: Sedež v loži 3 K,
 zaklopni sedež
 2 K. I. prostor 1 K 50 vin., II. pro-
 stor 1 K, galerija 50 vin.
 Predprodaja vstopnic v Šošarkovi trafiki.
!! Samo 2 dni v Kranju !!
Predstave
 dne 28. in 29. avgusta t. l.

Surovo maslo za čaj in jajca
 kupuje proti takojšnjemu plačilu
I. PFEIFER, trgovina s sirom na Dunaju, XVI., Thaliast. 101.

Peter Repič
 nadučitelj
Vilhelmina Repič roj. Lesković
 učiteljica
 poročena.
 Ljnc, dne 19. avgusta 1905.

Razglas.
 V smislu § 6 zakona z dne 23. maja 1873. l. (št. 121. drž. zak.) daje
 se na znanje, da bo
 razgledan prvotni imenik ljubljanskih porotnikov za leto 1906
 od četrtega 24. dne avgusta do včetega četrtega 31. dne
 avgusta t. l. v pisarni mag. pred. tajnika, Mestni trg št. 27 II. nadstr.
 soba št. 5 na vpogled ter, da ga v tem času med uradnimi urami vsako lahko
 pregleduje in naznani proti njegovi sestavi svoj ugovor.
 Porotniškega posla so po § 4 omenjenega zakona oproščeni:
 1.) tisti, ki so že prestopili 60. leto svoje dobe, za vedno;
 2.) člani deželnih zborov, državnega zbora in delegacij za čas zborovanja;
 3.) osebe, ki niso v dejanski službi, pa so podvržene vojni dolžnosti za
 ta čas, ko so poklicane k vojaški službi;
 4.) osebe, v službi cesarskega dvora, javni profesorji in učitelji zdravniški
 in ranocelniki in tako tudi lekarnarji, ako uradni ali občinski načelniki zanje po-
 trdi, da jih ni mogoče utrpjeti za sledeče leto;
 5.) vsak, kdor je preje temu poklicu v enem porotniškem razdobju kot
 glavnih ali namestnih porotnikov zadostil, do konca prvega prihodnjega koledar-
 skega leta.
Mestni magistrat v Ljubljani,
 dne 21. avgusta 1905.

Važno za vsako gospodinjstvo!
 Če hočete žgano kavo z velearomatiškim okusom, močjo in izdatnostjo, kupujte samo žgane
 kave, ki spajajo vse te vrline, namreč kave
Prve ljubljanske velike pražarne za kavo
KARLA PLANINŠKA na Dunajski cesti, nasproti kavarne „Evropa“.

Anton Šarc
 v Ljubljani
 na Sv. Petra cesti št. 8
 Zaloga ces. kr. tvornice
 za plateno, namizno in damastno blago
Norbert Langer & sinovi
 na Moravskem
 platno vseh širin za telesno
 in posteljno perilo, namizni
 prtli, serviete, garniture za
 kavo, bele in barvaste, bri-
 salke, žepni robci, brisalne
 rute, šifon, širting, kreton,
 batist itd. itd.
Švicarske vezenine.

Specialna trgovina za
opreme nevest.
 Moško, žensko, otroško in
 perilo za novorojence se
 po meri izdeluje solidno
 in najceneje.
Opreme za neveste od
K 350.— naprej.
 Najnovejše modele za perilo
 radi pokažemo na ogled.
 Z odličnim spoštovanjem
Anton Šarc
 Sv. Petra cesta št. 8
 v Ljubljani. 2215-7

Krasno izbero
konfekcije
 za dame in deklice
 kakor tudi
 manufakturno blago
 perilo
 vsakovrstne preproge
 i. t. d.
 priporoča
Anton Schuster
 Ljubljana
 Špitalske ulice šte. 7.
 Solidno blago. Nizke cene.

Trgovska akademija v Gradcu.
 Ustanovljeno 1863. Znaprej državni zavod.
 Absolventje imajo pravico dojenoletnega prostovoljstva. Zgradi se novo,
 dobro urejeno šolsko poslopje.
 Sprejemajo se absolventje spodnjih srednjih šol in meščanskih šol. (ti, če imajo v glav-
 nih predmetih red „povoljno“ in napravijo vsprejemni izpit iz nemščine, algebre in računstva.
 Termina: 15. julija in 16. septembra). Sprejem z drugih enako pravnih šolskih kategorij za-
 visi od dovolitve ministrstva. To velja tudi za prestop s kakšnega višjega razreda srednje šole
 v drugi razred trgovske akademije. (Prošnje na ministrstvo je vlagati pri ravnateljstvu).
 Šola se prične 18. septembra.
 Z zavodom je spojen enoletni tečaj za abituriente (začetek 5. oktobra) za
 absolvente višjih srednjih šol in z njimi enakopravnih učilišč, ki se hote posvetiti trgovskim
 ali industrijalnim podjetjem ali ki si hočejo kot visokošolci (juristi) času primerno razširiti
 znanje.
 Prireajo se tudi prosti na kako določeno izobrazbo ne navezani celoletni in po-
 loletni tečaji za gospode in posebej za dame. (Začetek 14. septembra in 15. februarja).
 Prospekte razpošilja in daje daljša pojasnila ravnateljska pisarna v Gradcu,
 Kaiserfeldgasse 25. 2574-6

Lepota stasu
 je za žensko najodličnejši čar, s katerim narava ne obda-
 ruje prav rada. Dame bode gotovo veselilo izvedeti, da se
 da narava s popolnoma nedolžnim sredstvom na nešni
 način prisiliti, da ne skopari tako v tem oziru. To finim
 ženskim krogom že znano sredstvo je iz čistega želišč-
 nega ekstrakta prirejeno
prismo Adonisovo milo,
 ki edno pospešuje popolni razvoj prsi, obnovi celičevje
 in zaravna ramena. Vseled poživljajočega učinka Adoni-
 sovega mila pa raste tudi polt bolj sveža, poteze
 lepše in vse telo se pomladi. Prileže se vsaki naravi,
 tako razvijajoči se deklici kakor popolnoma razviti ženi
 ter koristi v veliki meri tudi suhim mršaviim ljudem.
 Adonisovo milo se rabi na zunanje brez izpremembe hranitve in načina živ-
 ljenja, torej ne škoduje zdravju kakor notranje rabljena sredstva. — V enem
 letu nad 3000 priznanih pism. Adonisovo milo se prodaja v kosih
 po 250 gr. z navodilom vred **kos velja 4 K, 3 kosi 10 K, 6 kosov 16 K,**
12 kosov 30 K. Od 3 kosov dalje franco. Pošilja po povzetju ali denar naprej
 glavna zaloga 1964-4
M. Feith na Dunaju, VI., Mariahilferstrasse 45.

Izvod iz voznega reda.
 Veljaven od dne 1. junija 1905. leta.
 ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči obojni
 vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, Čez Selthal v Aussee
 Solnograd, Čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 07 m
 jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Čez Selthal
 v Solnograd, Inomost, Čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Heb Francove
 vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m dopoldne obojni
 vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj, Solnograd, Inomost, Bregenc,
 Zeneva, Pariz. — Ob 3. uri 15 m popolne obojni vlak v Podnart-Kropo, samo ob nedeljah in
 praznikih. — Ob 3. uri 58 m popolne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Fran-
 zensfeste, Monakovo, Ljubno, Čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane,
 Heb Francove vare, Karlove vare, Prago, (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razr.),
 Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Fran-
 zensfeste, Monakovo, Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razreda). — PROGA IZ TRBIŽA.
 V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Obojni vlaki. Ob 7. uri 17 m jutraj obojni vlak v
 Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m
 zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA.
 Ob 3. uri 23 m jutraj obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo (Monakovo-Ljubljana
 direkt. voz I., II. razr.). Inomost, Franzensfeste Solnograd Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec,
 Beljak. Ob 7. uri 12 m jutraj obojni vlak iz Trbiž. — Ob 11. uri 10 m dopoldne obojni vlak
 z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Heb, Marijine vane, Prago (Praga-Linc-Ljub-
 ljana direktni voz I. in II. razreda), Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz,
 Zeneva, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor,
 Pontabel. — Ob 4. ur 29 m popolne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljak, Fran-
 celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m zvečer obojni vlak
 z Dunaja, Lipskega Prage, Franzensfeste, Karlovih varov Heba, Mar. varov, Plzna Budejovic,
 Linc, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selthal od Inomosta in Solnograda. — Ob 9.
 uri 5 m zvečer iz Lesce Bleda samo ob nedeljah in praznikih. — Ob 10. uri 40 m zvečer
 obojni vlak iz Trbiž od 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ
 NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj obojni vlak iz Novega mesta in
 Kočevja, ob 2. uri 32 m popolne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m
 zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri
 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popolne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči
 samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. IZ KAMNIKA.
 Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer.
 Ob 9. uri 56 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 min.
 pred krajevnim časom v Ljubljani. 2076

Pravkar izšlo:
Janez Trdina.
 Verske bajke, stare in nove.
 Bajke in povesti o Gorjancih.
 Zbranih spisov knjiga 2. 23-96
 Ko je bil začel Trdina v 1. letniku
 „Ljubljanskega Zvona“ 1. 1881. priob-
 čevati svoje bajke in povesti, je ostrmel
 slovenski svet nad bogato zakladnico
 domišljije naroda, bivajočega ob do-
 lenjskih Gorjancih, začudil pa se je
 tudi nad obliko, v kakršni jih je pi-
 satelj podajal. Snov, slog, jezik, vse
 je bilo pristno narodno. Nabirajoč
 narodno blago in priobčujoč ga šir-
 semu svetu, ponarodnel je pisatelj sam
 Trdinove spise priporočamo z
 mirno vestjo kot najlepši književni
 dar, in sicer:
 „Bahovi huzarji in Iliri“
 broš. 2 K, s poštnino 3 K 20 v.
 eleg. vez. 4 K 50 h. s poštnino 4 K 70 h.
 Verske bajke in Bajke in
 povesti o Gorjancih. I.
 broš. 2 K, s poštnino 2 K 10 h.
 eleg. vez. 3 K 20 h. s poštnino 3 K 40 h.
 Doblva se v založništvu
Lav. Schwentnerja
 v Ljubljani
 Prešernove ulice 3.

Advokat
dr. Fran Ks. Poček
 vljudno naznanja, da je otvoril svojo
pisarno
 v Ljubljani, na Starem trgu št. 30, II. nad.
 (hlša g. pl. Plautz, tik postajališča električne
 železnice na Sv. Jakoba trgu. 2659-1

Spretni sobni slikarji

se sprejmejo takoj.

Kje — pove upravništvo „Slov.
Naroda“.

2639 3

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fondi: 31,865.386-80 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 82,737.159-57 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko narodno upravo.
Vsa pojasnila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastni bančni hiši v Gospodarskih ulicah števil. 12.

Zavaruje poslopja in premoženje proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder poštuje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatno podporo v narodne in občnkoristne namene.

Angleško skladišče oblek

— v Ljubljani. —

Ni podružnice. Glavna trgovina Mestni trg 5.

20, 30, 50% ceneje kot drugod!

Najfinejša in najnovejša konfekcija za gospode in dame, specialno dunajski izdelki. Največja izbira oblek za gospode in dečke, svršnikov, ženskih jopic, mantil in ovrtnikov, kakor tudi lične novosti bluz, kril in damskih kostumov. — Originalno angleško in francosko blago za moške obleke, svršnike in ženske kostume. Naročila po meri se izvrše najhitreje in najfineje.

2630-2

Z odličnim spoštovanjem

O. BERNATOVIČ.

Prodajam
klavir za 120 K, harmonij za 70 K, železno trakovno žago (Bandsäge) 130 K, stružnica za les (močna) 100 kron.
Josip Občak 2517-3
Selenburgove ulice števil. 1.

Prodajalko

v špecerijško trgovino 2652-2
sprejme A. Šarabon v Ljubljani.

GRAND PRIX
Pariška svetovna razstava 1900.

Svetovnoslavna ustna voda.
Dobiva se povsod. 1445-33

Krojaški salon za gospode

2145-15

Ivan Magdič

v Ljubljani, na Starem trgu števil. 8.

Izdolovanje vsakovrstne garderobe za gospode po najnovejših žurnalnih iz najmodernejšega in najboljšega tuzemskega in inozemskega blaga. Uniformiranje in zaloga potrebščin za Sokole.

HLODI

Nova tovarna za lesne izdelke v Ljubljani kupuje skozi celo leto pripravljenosti sledeče hlode na kubični čevlji franko državni kolodvor Ljubljana vrsta I.

Smrekove, jelkove in borove od 24 cm. debelosti naprej in dolgoti 4, 5, 6, 7 in 8 metrov K — 54 — 3
Bukove od 26 cm debelosti naprej, dolgoti m 2-20 in m 4-40 „ — 48 — 4
Hrastove od 28 cm debelosti naprej, dolgoti od 2 m naprej „ 1 — 8

Ponudbe se sprejmejo za vsakršno število in je iste nasloviti na

TOVARNO ZA LESNE IZDELKE
Cesta na Rudolfovo železnico 47. Pisarna Selenburgove ulice 6

Založnik c. kr. državni uradnikov.

Ljubljana **J. KEBER** Ljubljana
Stari trg št. 9 Stari trg št. 9

priporoča svojo tovarniško zalogo

suknenega, platnenega in perilnega blaga

po izredno nizkih stalnih cenah. 3437-44

— Kravate in perilo. —

Potrebščine za krojače in šivilje.

Naznanilo.

Na splošno željo čast. naročnikov sem preselil dosedanje prodajalno z Mestnega trga št. 25 v svetel, zdrav in cén, četudi bolj oddaljen lokal

na Sv. Petra cesti št. 37 na vogalu Resljeve ceste

(svoječasni prostori „Angleškega skladišča oblek“).

Zaraditega so se mi zmanjšali režijski stroški za tretjino dosedanjih in bom vedno lahko

prodajal tudi najnovejše blago celo po lastni ceni,

ker se zadovoljim rad tudi s samim konsumskim dobičkom, kar bo koristilo gotovo tudi mojim odjemalcem, ki se jim obenem najvdaneje zahvaljujem za izkazano zaupanje.

Novo prodajalnico bom otvoril

v soboto, 2. septembra 1905

in bom prodajal od tega dne naprej samo

na Sv. Petra cesti št. 37 na vogalu Resljeve ceste

(svoječasni prostori „Angleškega skladišča oblek“).

Ker se bom pečal tudi s konfekcijo za gospode in dame, z izgotavljanjem kril, klobukov, itd., bom opustil različne modne predmete, ki se prodajajo tam separirano

veliko pod lastno ceno.

Z odličnim spoštovanjem

A. Primožič.

897 41